

[Holger Eriksen.]

slagene på nuværende tidspunkt vil give kommunalrådene visse administrative vanskeligheder, der dog kan overvindes med lidt god vilje.

Må jeg i samme forbindelse understrege, at de to oppositionspartier, venstre og det konservative folkeparti, i hvert fald ikke har grund til at beklage sig, idet disse partiers ordførere ved behandlingen af forslaget til folketingsbeslutning vedrørende samme emne i høj grad provokerede den højtærede indenrigsminister til at afgive løfte om at fremsætte lovforslag, der kunne gennemføres med virkning fra 1. april. Og hvad arbejdet i udvalget angår, skal det heller ikke forties, at medlemmerne ingenlunde har været tilbageholdende med hensyn til at stille spørgsmål, og at disse spørgsmål er blevet besvaret udtømmende og hurtigt. At der ikke har kunnet opnås enighed i udvalget, skyldes ingenlunde tidsfaktoren, men derimod den store forskel i de to partiers synspunkter, ikke mindst hvad det rent principielle angår. Jeg skal i det følgende først beskæftige mig med flertallets ændringsforslag og dernæst se lidt på mindretallets.

Først og fremmest vil jeg takke den højtærede finansminister, fordi han vil tage lovforslaget vedrørende kommunernes andel i forlystelsesskatten tilbage, og jeg kan sige, at min tak havde været endnu varmere, hvis tilbagetagelsen også havde omfattet lovforslaget om afgift af spiritus, vin og øl. Jeg har ikke skiftet opfattelse siden første behandling, og jeg mener stadig væk, at de to forslag ikke havde nogen som helst forbindelse med de foreliggende lovforslag om direkte beskatning, og at det var principielt forkert at røre ved kommunernes hævdundne rettigheder. Men kan man ikke nå det hele, så må man nøjes med det mindre og være taknemlig alligevel.

Det væsentligste af regeringspartierne ændringsforslag er det, hvorved grundskyldpromillens henholdsvis maksimum og minimum ændres fra 35 og 12 til 40 og 10. Jeg ved, at et af motiverne til det oprindelige forslag var at nærme de forskellige grundskyldpromiller til hinanden. Teoretisk set er dette formål i den skønneste orden, i praksis ligger det vel lidt anderledes. De

enkelte kommuners struktur kan være så afvigende, at de ikke kan komme ind under samme skabelon. Ved at gøre rammerne videre har man, som det fremgår af betænkningen, bragt antallet af de kommuner, der får besvær med de fastlagte ydergrænser såvel nedad som opad, ned på et minimum, d. v. s. at der kun i meget ringe omfang gøres indgreb i det kommunale selvstyre — som det ærede medlem hr. Thisted Knudsen som bekendt er så glad for, men vel at mærke kun når det passer i hans kram, i modsat fald er han parat til at opgive det.

Det er gentagne gange her i tinget blevet hævdet, at de høje grundskyldpromiller i sognekommunerne er politisk bestemt, hvilket jeg har benægtet. Men man kan fornuftigvis ikke fortsætte med påstande, man bliver nødt til at fremføre beviser for deres rigtighed, og jeg har derfor ved hjælp af den kommunale årbog undersøgt, hvorledes forholdet er i kommuner med en grundskyldpromille på 30 og derover. Jeg har foretaget undersøgelsen for Maribo, Åbenrå, Ålborg og Hjørring amter; jeg håber, man vil erkende, at det er et nogenlunde repræsentativt udsnit. Jeg føjer til, at jeg naturligvis kan have overset en eller anden kommune, men det er i hvert fald ikke sket med vilje, og det vil ikke kunne påvirke slutresultatet.

I Maribo har jeg fundet 23 kommuner på 30 og derover. Deraf havde de 14 socialdemokratisk eller socialdemokratisk-radikalt flertal; de to, der lå højest, nemlig Askø på 48 og Torkilstrup på 39,54, havde et solidt venstreflertal. Det må indrømmes, at flertallet af kommunerne her har haft socialdemokratisk eller socialdemokratisk-radikalt flertal, men der er i og for sig ikke noget forbavsende heri, og jeg kan ikke drage den konklusion af det, som man ønsker fra anden side, for det skyldes simpelt hen den omstændighed, at de to partier har flertal i de fleste af landkommunerne i Maribo amt.

Hvis man så går videre til Åbenrå, finder man kun 2 kommuner, der lå over de 30. I ingen af disse havde regeringspartierne flertal. I Ålborg amt fandt jeg 16, kun 2 af dem havde socialdemokratisk flertal, højest lå Hals med 49, og i den har socialdemokratiet kun 1 af 9 repræsentanter.